

מסורת הש"ס

(א) [ותלין יג. ב] [ותוספת]
 (ב) [פ"ב] ג [נתוספת] [איתא]
 כדו וכדו עכ עכ נתוכן [איתא]
 כפרין ערך גכ ע"ש א
 (ד) הניגה דף ו: ודף יא
 מגילה דף ה. ט [לקמן כ: א]
 (ו) כסא דרין יג [לקמן כ: א]
 שבת קיד. פסחים נח. פסחים
 ק: א [פסחים מה: וס"א]
 (ח) [פ"א] ט [פ"ב]
 (י) [ויקרא נג.] כ [דף כ: א]

תורה אור השלם

ו. וְהִנֵּתֶם אִתּוֹ חֵן לְיוֹ
שְׁבַעַת יָמִים בְּשִׁנְהָה חֻקַּת
עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם כְּחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי תִּחְגְּלוּ אֹתָהּ:
וַיִּקְרָא כֵּן מֵא

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

תרי' כלי שנטמא מער
אין מביבלי' אחר
כיום טון בן השמיטה,
"מעין שור אפרס" אר
בחול אסור מער שרד
הערב שמש. ואמרי רבנן
דבי ר' במחשבתה יצתה
מחק שמש, פליגי. רבי
נאן ודקט מנא טמא
כדיה בן השמיטה
והטת לאטבליה, רבנן
במרהויה טון דרבי
הערב שמש. כלומר לא
יטור חילא טמא לא
שם שיעריו עליו השמש
טמא, טבליה, ולפיכך רבנן
לאטבליה קודם בראת
השמש, ובחול שפיר דמי,
זכית טוב חול אסור
שנמא מחק מנא טמא
טב חילוי. בן כהה
שמיטה, לא מרס

יום טוב פרק שני ביצה

יפ.

עין משפט
נר מצוה

מג א מיי פ"א מהל'
חניגה הל' ח:
מד ב מיי שם הל' ט:
מה ג מיי שם הלכה ח
והלכה י:

רבינו חננאל (רבישק)

ולפיכך ממחר, ואמר להו
ברא במחשבתו יצירת
מבוא מעשיו דברי הכל,
ולאו כלום הוא, והבא
ככלי שנע בו כעדשה
מן השרץ, ואינו יודע
אם כעדשה מסמא או
אינו מסמא, ובא לשאל
הדקמים ואמר לו
טמא, וכן ישן החומר לו
תחלת ברייתו כעדשה,
ואחריהם היה להא נברא
דאיל אסטבילי לההוא
מאן דאעטרי כעדשה
מן השרץ שאינו מפורש

[illegible]

קרקובין כל עקר חיינו
ובית הלל אומרים במשכן
שלום וטובין, ומקרבין
עלם ראייה וכוותי' אל
נרדם, ואז מצי ריקס, אבל נרדם
ונרבות דברי הלל אין
מקרבין בייט' ויהי
בשם שאני אומרים הוזהר
סימנה כלל בדרכו, אבל
הלל אומרים אל הוזהר,
אזו אלו כלל בדרכה
מאחזקל, א"ר עזריה אל
שדכן בשם אשאם מצונו
מקרבין עליו תאמחול שם
עצמ' שלי נרבה שם
צ"ל. מאחזקל אלו שם
פליגי בשלמי תגינה, בייט
עבדי לה שלמי נרדם,
הלל עבדי לה שלמי נרדם
מצונו. אומרים קרוב ויסק
פ"ה. ואז תלמינן נרדם (ונרבות)
אין קרבין בייט', תנאי
ירוש' שן אלעזר ע"י
שלמיש שאין של י"ט.
בית שמאי אומרים אל
ראו וביט הלל אומרים

אמר עולא מחזקת בו. ואת
 לבי' למת להו למימר טעמא
 ממוסד וחותם להא קאמינן לקמן
 ממוסד לכס ולא לבגודי וי"ל ממוסד
 דלא חטעה לומר לה' כל דלה'
 ומו"מ קשיא לבי' למת להו למימר
 כל דלה' מיפוק ליה ממוסד דלית לה'
 לבי' מחוץ לה' והוי שפיר דרך קאמ'
 ממוסד להא ויאמר שמתן קאמ' מלא
 ושל דרך ריקן כדפרישית לעיל פ"ק
 (ד' י"ב ט"ז ט"ז) וי"ל ממוסד שלא חטעה
 לומר וחותם חג חגיגה אין עולה לא:
 רבי

חשבתו נכרת מתוך מעשיו
מי בפחות מבעדשה ואתא
לא מר סבר מדהא לא גמיר
וגמיר הא הקרב שמש גמיר:
וצה לעשות גתו על גב יכדו
היה אוכל בחבורה זו ורוצה
ב"ש אומרים מביאין שלמים
ל"ל אומרים "מביאין שלמים
בשלמי חגיגה לסמך ועולת
ג' לה' חגיגה אין עולת ראייה
ה דברי הכל אין קריבין ביו"ט
אין קריבין ביו"ט מתיבי אמר
של הלל על עולה שאינה של
של יום טוב שקריבין ביו"ט
שלמים שאינן של יו"ט שבת
א תריין ואימא הכי אמר ר'
הלל על עולה ושלמים שאינן
ן של יום טוב שקריבין ביו"ט
שמאי אומרים לא יביא ובית
עלמא תנאי היא דתני' שלמים
יים סומך עליהן מערב יו"ט
ביום טוב ושוחטין ביום טוב
אבל

יוא כחבז מגמר גמיר וכתבן עסקין
 נח ויחיו ומלך לעשות נח: **עושה**
 חמיר על עצמו ולהטביל קטני ממתי
 יט טמא לא כליו וממין קטני לדעת
 חמירה האחרת מטביל ביום טוב:
 משום שבות שכלל כמו היה סומך
עולות. אין מביאין עולות חזק
 יתיב (שמות יב) יעשה לכם ולא לגבוה:
 יא ולא אפלוהו כהו אלף משכמתן
 יב אותו נח: יעשה שמתקן ארץ
 מולא ירלו פני ריקס (שמות ג):
 יג דיכול להביאן לאחר זמן ואף על
 יד ותכן עבר הרגל ולא חג ארבע
 יה גזון נדר ונדרה: **שאינה** קריב
 יו גזון נדר ושלימי שמחה: **שקריבין**
 יז. אלמא שלמים נדריים ונדבות
 יחמא עולא כי יהוה קצירא ליה
 יטמח יום טוב. חגיגה ששמה:
 חזק

ואיבער אימא רבנן וכולה מתניתין בשבת: תנו רבנן כלי שנמא מערב יום טוב אין מטבילין אותו בין השמשות רבי שמעון שזורי אומר אף בחול אין מטבילין אותו מפני שצריך הערב שמש ותנא קמא לא בעי הערב שמש אמר רבא אישכחניהו לרבנן דבי רב דיתבי וקא אמרי⁶ במחשבתו נכרת מתוך מעשיו קמפלגי והיכי דמי כגון דנקיט מנא בידיה ורהיט ואויל בין השמשות לאטבוליה מר סבר האי דקא רהיט ואויל מידע ידע דבני הערב שמש ומר סבר מחמת

מלאכתו הוא דקדוקו ואמינא להו אנא דכולי עלמא לא פליגי כי פליגי כגון דא לקמיה דרבנן לשויילי בפחות מכעדשה איממי הערב שמש נמי לא גמיר ומר סבר הא הוא ד וממילין מנב לגב: ^אתנו רבנן כיצד מנב לגב וכדו על גב גתו עושה היצד מחבורה לחבורה לאכול בחבורה אחרת הירשות בידו: **מתני'** ואין סומכין עליהן אבל לא ועלות ובית ועולות ^בוסומכין עליהן: **גמ'** אמר עולא מחלה ראייה ליקרב דבית שמאי סברי יוחנתום אותה לא וב"ה סברי לה: ^אכל דלה: ^באבל נדרים ונדב וכן אמר רב ארא בר אהבה "נדרים ונדבות" רבי שמעון בן אלעזר לא נחלקו בית שמאי וי"ט שאינה קרבה ביום טוב ועל שלמים של מה נחלקו על עולה שהיא של יום טוב ועל שמאי אומרים לא יביא ובית הלל אומרים שמעון בן אלעזר לא נחלקו בית שמאי ובית של י"ט שאין קריבין ביום טוב ועל שלמים של מה נחלקו על עולה שהיא של י"ט שביה הלל אומרים יביא ^ארב יוסף אמר תנאי שקלת הבאים מחמת יו"ט ביום טוב בית שמאי א ושוחרטן ביו"ט ובית הלל אומרים סומך עליה

[illegible]

ואי צניע אימא רבי קמני לה וכולא
דכעלי אפן שפיר דמי. ובספרים שלנו
תלמודים שגו בפרושה כסוגיא זו
דקתמי מסיק ב"י קמלר וזנא הסק
אין ראי' לפרס כן לדרדקי רבי ר
דא"ה צ' למי קילתא ושמעין חמירא
דאשמעין הטבלה דמותה ב"י אוא
דאחמא דכל שין אהק אכל שמת
דאשמעין איכא למימר דוקא
אכל הטבלה לא וכן לענין שבת
דאשמעין אכל לא מטבילין אי הוא
להדין להסקא כיצרא ליה הוה ליה
אלאשמעין אין מטיקין ושמעין כל
דאין מטבילין אכל השחא
דאשמעין אין מטבילין איכא למימר
הא השקא שרי וסיג' לדברי ספר
ההפוסק דק' מלוי זו במסכת שבת
ובמסכת ביצה (י) אין מטבילין אומו
צין שפשוט. מפני שהא ספק ליה
ונאמא מטביל ב"י: אף בחול. אם
לא רואין אדם המטביל כל בן
המשמאט אט' זריסין להצטור ולחמור
ידיו מפני שזריך הערב שמש זה
המטביל כל בלילה ודאי דעמו
לא להשתמש זו מיד וזנא להמחין הערב
שמש להמחר: וואן קמל' אכל בצי
כור. בתמיה: אשכחתינו לרבנן
דב"י ר. תלמודים צביה המדרס:
דקא הרב שמש: במרוצה: מידע
ידע דבני דרש. והיינו דהיינו
סבבור להפסיק קודם יציאת היום
ובשיכורא שלא יספיק הואיל וזנא
למקוה גומר טבילתו וממחין
להשתמש זו עד שיעיר שמש
להמחר הלכך אין השמשות דייט אסור
ממאוס דמטביל ב"י שלא לזור אכל
בחול לא מחין ביה דמאסבחו ניכרת
לשעבר שמשו הוא מחבין מחור
משמש על מרמול: דכולי עמאל' א
דודאי ניכרת באיניש דעמלא
והאי גברא דלפליג ביה רבי שמעון
שייך ואמר דלא מחבין ביה מאסבחו
ממחין מחור משמש: גון דאימי
לי: מנא אחרינא צפחות מעבדא

מן הערך ואחל לשלוי וכו' הא הוא
משמשת כו תרומה: כרולה לעש
אחז על גב בעילה זו העטיל לשם כו
שאר העטיל ב"ט שכן חקן כל
הוא: כרסום בידו. ואלי לחזור ולעט
מתני' מביאן שלמים. ב"ט לפי ש
הוא ליה משמשת בצעלי חיים ות
מתמיד ומוספין שכן קרבן צבור חומ
גב' מלוך פנמי חגיגה אסמך
שלמי חגיגה צעלי ב"ט בצבאתן
בצבאתן בעולת ראייה נחלקו והרא
אכל נדדים ונדבום. הואלי ואין זמנ
דחגיגה וראייה ים לכן משלומין
גיב בצחריטו והכי מפרש בצרייתא
לדיא בה כרמי לאסורא אכל בה א
לחאכ דתמי להמירא אכילת אדם וכן
לגיה הלל קרנין וקשא לעול: ס
לדיאטריא לך לשנושה לך מתני'

שזורי סבד האי דרהיט בין ימיא, ודאי תנא תני שלמים המא משום דטרוד במלאכתו הוא וביה הלל אומרים סומך עליהן

ויערוב השמש ונטהר תול הוא, ורי שמע
ידע דלא מיטחר אלא בהערב השמש, אל

(א) ז"ל דמיק סבר דהך דחשון ליה ללא גברא דחילי לשילי לכהא הוא יבר' מן השק"ן א' חמשה אל' לא היינו חשום שאינו חמשה. (ב) מיל' וביה הדיה בעיד חב"י ירע בשם רענן ז"ל. (ג) דבר רענן אינו מוכן (לכאורה דהא כ"י עולה שנית לשם' בעל שר' וד' בעידו שר' ג' כ"י. וז"ל ויל' ליהנה 'אלל בענה (א'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones